

И двоицата извѣстници задржали подѣ стража, а по причина че часа билъ още осѣмъ царя тезъ часъ написалъ записки капитану Лопухину, заповѣдалъ му тихо да събере ротата си и часа по единадесять предѣ полунощъ да заобиколи дома въ които били стрѣлцитѣ и да хване всичкитѣ хора, които са намирайтѣ тамъ. Капитанина изпълнилъ точно царското повелѣние. Но Петъръ забравилъ че въ записката си назначилъ единадесатия часъ; той мислилъ че написалъ десять и предполагалъ че ако са намѣрили десять и половина тамъ ще намѣри всичко свършено. И дѣйствително, той са намѣрилъ часа на десять и половина подѣ дома дѣто били стрѣлцитѣ но немалко са удивилъ като видѣлъ че, нето на вратата, нето около дома, не съществуватъ войници отъ ротата на която той предписалъ да бѣде тамъ. Той неможѣлъ да си представи друго освѣнъ, че караулитѣ трѣбва да вардятъ въ двора. И тѣй, безъ дълго размишление влѣлъ право въ двора и съ единъ само слуга са искачилъ въ самия домъ. Като чули за дохожданието на царя, всички въ дома са обзели отъ едно извънредно смущение. Петъръ влѣлъ въ стаята, нашалъ Соковнина, Циклера и цѣлата рота на съзаклятницитѣ, които, щомъ видѣли господаря станали и му са поклонили. Той тоже имъ са поклонилъ и тихо казалъ че като заминувалъ изъ пжтъ видѣлъ такъва светлина въ кѣщата, щото помислилъ че хозяина трѣбва непременно да има нѣкакво увеселение; а по причина че било още рано за спанне, то той са рѣшилъ да земе тоже участие въ увеселението. Царя, колкото и да са дивилъ и сърдилъ на капитанина на когото заповѣдалъ да са намѣри тамъ и който, споредъ както мислилъ монарха, не е сполучилъ да изпълни туй въ назначеното време, ни наймалко не далъ съмнѣние на стрѣлцитѣ. Той сѣдѣлъ